

31977L0098

31.1.1977

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 26/81

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 grudnia 1976 r.

zmieniająca dyrektywy 64/432/EWG, 72/461/EWG i 72/462/EWG w sprawie problemów zdrowotnych i weterynaryjnych

(77/98/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

przy okazji rozszerzenia Wspólnoty Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo zostały upoważnione, na zasadzie odstępstwa od stosowania obowiązujących regulacji Wspólnoty, do utrzymania w pewnym zakresie przepisów krajowych odnoszących się do zagadnień weterynaryjnych;

szczególne uzgodnienia stosujące się do tych trzech Państw Członkowskich zostały włączone do przepisów art. 104 i 105 Aktu Przystąpienia ⁽³⁾; podobne przepisy, jako logiczne poszerzenie pierwotnych przepisów, zostały wprowadzone w aktach prawnych przyjętych później przez Radę; w tym celu zostały przyjęte art. 13 dyrektywy Rady EWG 72/461/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych wpływających na wewnątrzspółnotowy handel świeżym mięsem ⁽⁴⁾ i art. 33 dyrektywy Rady EWG 72/462/EWG z dnia 12 grudnia 1972 r. w sprawie problemów zdrowotnych i inspekcji weterynaryjnej przed przywozem z państw trzecich bydła, trzody chlewnej i świeżego mięsa ⁽⁵⁾, obie wymienione dyrektywy zostały ostatnio zmienione dyrektywą 75/379/EWG ⁽⁶⁾;

artykuł 106 Aktu Przystąpienia oraz inne wyżej wymienione przepisy przewidują, że Komisja, najpóźniej do dnia 1 lipca 1976 r., powinna przedłożyć Radzie sprawozdanie oraz, w razie konieczności, odpowiednie wnioski mające na celu rozwiązanie problemu powstałego w związku z tymi odstępstwami;

przyjęte rozwiązania nie mogą zagrażać już osiągniętym standardom zdrowotnym oraz muszą zapewniać, w możliwie jak największym zakresie, swobodny przepływ zwierząt i mięsa;

w przypadku handlu świeżą wołowiną i cielęciną istnieje bezsprzecznie mniejsze ryzyko przenoszenia chorób niż w handlu żywymi zwierzętami; ponadto zasady regulujące handel mięsem, określone w obowiązujących dyrektywach, są takie, że dalsze szczególne gwarancje nie są konieczne;

w przypadku żywych zwierząt należy stopniowo wprowadzać system wspólny dla wszystkich Państw Członkowskich, uwzględniający różnice między poszczególnymi gatunkami zwierząt stosownie do występowania ryzyka i potrzebę rozszerzenia dotychczasowego handlu na bazie istniejących wzorców; powinny zostać wprowadzone właściwe zmiany do dyrektywy Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną ⁽⁷⁾, ostatnio zmienionej dyrektywą 75/379/EWG;

przywóz z państw trzecich do niektórych Państw Członkowskich musi podlegać co najmniej równie rygorystycznym regulacjom jak obecnie stosowane w tych Państwach Członkowskich;

regulacje Wspólnoty dotyczące, w szczególności, przyszcyci i pomoru świń, powinny dawać możliwość znalezienia wspólnych i kompleksowych rozwiązań wszystkich tych problemów;

uzasadnione jest uwzględnienie okresu przejściowego dla Irlandii i Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej, na mocy którego te państwa będą miały możliwość wprowadzenia w życie koniecznych zmian wynikających z wprowadzenia w życie regulacji Wspólnoty;

⁽¹⁾ Dz.U. C 6 z 10.1.1977, str. 141.

⁽²⁾ Opinia wydana dnia 27 października 1976 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 73 z 27.3.1972, str. 14.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 24.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 172 z 3.7.1975, str. 17.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64.

w świetle nabytych doświadczeń właściwym wydaje się rozszerzenie zakresu korzystania z szybkich i skutecznych procedur wprowadzania zmian technicznych w niektórych przepisach lub ustanawiania przepisów wykonawczych,

Artykuł 3

Od dnia 1 stycznia 1978 r. w dyrektywie 64/432/EWG dodaje się art. 4b w brzmieniu:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

„Artykuł 4b

Artykuł 1

Od dnia 1 stycznia 1977 r. tekst art. 13 dyrektywy 72/461/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Do dnia 31 grudnia 1982 r. Irlandia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej są upoważnione do utrzymania w mocy, przy przywozie świeżego mięsa, swoich przepisów krajowych dotyczących ochrony przed pryszczycą, w poszanowaniu ogólnych przepisów Traktatu.

Do dnia 31 grudnia 1977 r. Dania, Irlandia i Zjednoczone Królestwo są upoważnione do utrzymania w mocy, przy przywozie świeżego mięsa, swoich przepisów krajowych dotyczących ochrony przed pomorem świń, w poszanowaniu ogólnych przepisów Traktatu.”

Artykuł 2

W dyrektywie 64/432/EWG dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Do dnia 31 grudnia 1982 r., w odniesieniu do przywozu z innych Państw Członkowskich zwierząt przeznaczonych do hodowli, na opas i do uboju, Irlandia i Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej są upoważnione do utrzymania w mocy swoich przepisów krajowych dotyczących ochrony przed pryszczycą, w poszanowaniu ogólnych przepisów Traktatu.

Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, który należy przedłożyć przed dniem 1 lipca 1977 r., przyjmie przed dniem 1 stycznia 1978 r. wszelkie zmiany, jakie należy wprowadzić do załączników A, B i C do dyrektywy 64/432/EWG, lub wszelkie inne środki, włącznie z przepisami dotyczącymi tradycyjnej wymiany handlowej między Irlandią a Zjednoczonym Królestwem.”

Bez uszczerbku dla art. 4a Państwa Członkowskie, które są wolne od pryszczycy od co najmniej dwóch lat, które nie przeprowadzają rutynowego szczepienia oraz które na zasadzie odstępstwa od wymogów niniejszej dyrektywy nie dopuszczają na swoje terytorium zwierząt zaszczepionych przeciw tej chorobie przez okres, który należy określić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 12, mogą, do dnia 31 grudnia 1982 r. i stosownie do ogólnych reguł Traktatu, ustanowić następujące warunki dotyczące wprowadzania na swoje terytorium zwierząt przeznaczonych do hodowli, na opas i do uboju:

A. W przypadku gdy zwierzęta takie pochodzą z Państwa Członkowskiego, które jest wolne od pryszczycy przez okres co najmniej dwóch lat i które:

1) nie przeprowadza żadnych szczepień przeciwko pryszczycy i nie dopuszcza na swoje terytorium zwierząt zaszczepionych przeciwko pryszczycy, te zwierzęta muszą spełniać wymogi niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przepisów dotyczących obowiązkowych szczepień przeciwko pryszczycy;

2) przeprowadza szczepienie przeciwko pryszczycy i dopuszcza na swoje terytorium zwierzęta szczepione przeciwko tej chorobie, zwierzęta te podlegają wymogom niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przepisów dotyczących szczepień przeciwko pryszczycy, które zastępuje się następującymi gwarancjami:

— bydło musiało być poddane badaniu na obecność wirusa pryszczycy wykonanemu metodą wymazu z gardła i krtani (znanemu jako badanie przy użyciu zgłębnika przełykowego), które wykazało wynik negatywny,

— bydło i trzoda chlewna musiały być poddane badaniu serologicznemu w celu wykrycia przeciwciał pryszczycy, które wykazało wynik negatywny,

— bydło i trzoda chlewna musiały przebywać przez 14 dni w izolacji w kraju wywozu, w gospodarstwie pochodzenia bądź w stacji kwarantanny oraz pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii,

pod warunkiem, że:

- i) żadne zwierzę znajdujące się w gospodarstwie pochodzenia lub stacji kwarantanny (w razie potrzeby) nie zostało zaszczepione przeciwko pryszczycy w ciągu 21 dni poprzedzających wywóz oraz żadne inne zwierzę, poza przeznaczonymi do wywozu, nie może być wprowadzone do gospodarstwa albo stacji kwarantanny w tym samym okresie;
- ii) w przypadku gdy badania wymagane w zastosowaniu niniejszego artykułu są przeprowadzane w gospodarstwie, zwierzęta przeznaczone do wywozu muszą zostać odizolowane od innych zwierząt do momentu wywozu.

Zwierzęta podlegają także kwarantannie trwającej 21 dni w kraju przywozu;

B. W przypadku gdy takie zwierzęta pochodzą z Państwa Członkowskiego, które nie jest wolne od pryszczycy przez okres co najmniej dwóch lat i które:

- 1) nie przeprowadza szczepień przeciwko pryszczycy i nie dopuszcza na swoje terytorium zwierząt zaszczepionych przeciwko pryszczycy, te zwierzęta muszą odpowiadać wymogom niniejszej dyrektywy, z wyjątkiem przepisów dotyczących szczepień przeciwko pryszczycy, które zastępuje się następującymi gwarancjami:

— bydło musiało być poddane badaniu na obecność wirusa pryszczycy wykonanemu metodą wymazu z gardła i krtani (znanemu jako badanie przy użyciu zgłębnika przełykowego), które wykazało wynik negatywny,

— bydło i trzoda chlewna musiały być poddane badaniu serologicznemu w kierunku wykrycia przeciwciał pryszczycy, które wykazało wynik negatywny,

— bydło i trzoda chlewna musiały przebywać w izolacji przez 14 dni w kraju wywozu w stacji kwarantanny, pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii,

pod warunkiem, że:

- i) żadne zwierzę znajdujące się w gospodarstwie pochodzenia lub stacji kwarantanny (w razie potrzeby) nie zostało zaszczepione przeciwko pryszczycy w ciągu 30 dni poprzedzających wywóz oraz żadne inne zwierzę, poza przeznac-

zonymi do wywozu, nie może być wprowadzone do gospodarstwa albo stacji kwarantanny w tym samym okresie;

- ii) w przypadku gdy badania wymagane w zastosowaniu niniejszego artykułu są wykonywane w gospodarstwie, zwierzęta przeznaczone do wywozu muszą zostać odizolowane od innych zwierząt do momentu wywozu.

Zwierzęta podlegają również kwarantannie trwającej 21 dni w kraju przeznaczenia;

- 2) przeprowadza szczepienie przeciwko pryszczycy i dopuszcza na swoje terytorium zwierzęta szczepione przeciwko pryszczycy, te zwierzęta podlegają wymogom ustanowionym w pkt B ust. 1 oraz wszelkim dodatkowym wymogom, które mogą być przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 12 lub 13.

Procedura przewidziana w art. 12 jest wykorzystywana w celu ustalenia szczegółowych zasad stosowania niniejszego artykułu, w szczególności w celu określenia, do której z kategorii wymienionych w pkt A akapit pierwszy i pkt B akapit pierwszy, zalicza się dane Państwo Członkowskie, jak również zasad kwalifikowania do wymienionych kategorii.”

Artykuł 4

W art. 7 ust. 1 pkt A dyrektywy 64/432/EWG skreśla się lit. b).

W art. 7 ust. 1 pkt C dyrektywy 64/432/EWG datę „31 grudnia 1977 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 1979 r.”.

Artykuł 5

Od dnia 1 stycznia 1978 r. art. 8 ust. 2 dyrektywy 72/462/EWG uzupełnia się jak następuje:

„W przypadku zwierząt przeznaczonych do hodowli i na opas wymogi niniejszego ustępu mogą różnić się w poszczególnych Państwach Członkowskich, w celu uwzględnienia szczególnych przepisów, z których Państwa Członkowskie korzystają w ramach handlu wewnątrz-wspólnotowego.”

Artykuł 6

Od dnia 1 stycznia 1978 r. tekst art. 33 dyrektywy 72/462/EWG otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 33

Przy stosowaniu art. 8 i 16 warunki ustanowione zgodnie z procedurą art. 29 dotyczące przywozu prowadzonego przez niektóre Państwa Członkowskie muszą być co najmniej równie rygorystyczne jak te, które te same Państwa Członkowskie stosują w ramach handlu wewnątrz-wspólnotowego.”

Artykuł 7

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy:

- a) najpóźniej do dnia 1 stycznia 1977 r. w odniesieniu do przepisów art. 1;

- b) najpóźniej do dnia 1 stycznia 1978 r. w odniesieniu do wszystkich innych przepisów.

Państwa Członkowskie niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 8

Niniejsza dyrektywa jest skierowana do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 1976 r.

W imieniu Rady
A.P.L.M.M. van der STEE
Przewodniczący